

دعای روز چهارم رمضان

خدایا مرا در این روز، در به پا داشتن دستورات نیرومند ساز ...

اللهم قوّتی فیهِ علی إقامة أَمْرکَ واذقنی فیهِ حلاوة ذکرکَ و اَوْزَعنی فیهِ لأداء شُکرکَ بِکَرَمکَ واحفظنی فیهِ بِحِفْظکَ وَسِترکَ یا أَبْصَرَ الناظرین.

خدایا مرا در این روز، در به پا داشتن دستورات نیرومند ساز
و شیرینی یادت را به من بچشان
و به کرم، مرا در این روز برای ادای شکر و سپاس به درگاهت مهیا کن
و در حفاظت گاه و پوشش خانه خودت مصون دار،
ای بیناترین بینایان.

شیرینی ذکر

بی شک هر چه انسان به خداوند متعال نزدیکتر شود و مراتب قرب و رضوان او را بیشتر ببیماید، قویتر می‌شود و ذکر و یاد خدا برای او شیرین‌تر می‌گردد و نعمت‌های خدا را بیشتر و بهتر می‌بیند و با معرفتی که از سوی خدا به او هدیه شده است، شکر بر نعمت‌ها را لازم‌تر می‌بیند.

بدیهی است که چتر عنایت، حمایت و حفظ پروردگار نیز بر سر چنین بندهای بیشتر سایه می‌افکند و او را از لغزش‌ها حفظ می‌کند و در رسیدن به مقاصد معنوی موفق می‌سازد. به طور اجمال بیداری از خواب غفلت، آمرزش گناهان، نزدیک شدن به رضوان الهی، دور شدن از غضب پروردگار، علم و آگاهی، دوری از سفاهت و نادانی، برخورداری از هر خیری، نکات مهم در دعاهای سه روز اول است.

با نگاهی اجمالی به این نکات مقدماتی در می‌یابیم که در صورت اجابت این دعاها، شخص دعاکننده و روزه دار مراتبی از عرفان و معنویت را طی کرده و در اجرای اوامر و فرامین خداوند قوت یافته بی‌تردید ذکر خدا را بر ذکر غیر ترجیح داده و راز و نیاز با او را لذیذ یافته است.

بدیهی است که چنین عرفانی او را به شکر نعمت‌هایی که خدا به او ارزانی داشته و می‌دارد. نکته مهمی که از این دعای شریف می‌توان برداشت کرد این است که انسان عارف نیروی انجام اوامر و لذت راز و نیاز با محبوب و توفیق شکر را نیز از پروردگار می‌بیند و از او طلب می‌کند و برای خود هیچ گونه توانی برای انجام امر خدا و یا ادای شکر او نمی‌بیند؛

یعنی بنده مؤمن هم امر را از خدا می‌بیند و هم توفیق و توان انجام آن را. هم نعمت را از او می‌بیند و هم توفیق شکر آن را. آری انسان هر چه آگاه‌تر، بیدارتر، عالم‌تر و به خدا نزدیک‌تر گردد، بیشتر به ضعف خود و قدرت خدا پی می‌برد و در دعا کردن و کمک خواستن از او بیشتر تلاش می‌کند.

مضامین این دعای شریف مورد تأیید و تأکید قرآن کریم است؛ در مورد جمله اول دعا به آیه 39 سوره کهف می‌توان اشاره کرد که می‌فرماید: 171#& لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّهِ؛ قُوَّةٌ (و نیرویی) جز از ناحیه خدا نیست» قرآن کریم نیز مقام ذاکران را چنین ترسیم کرده است: 171#& وَ الذّاکِرینَ اللّهُ کَثِیراً وَ الذّاکِرَاتِ أَعَدَّ اللّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَ أَجْراً عَظِیماً؛ و مردانی که بسیار به یاد خدا هستند و زنانی که بسیار یاد خدا می‌کنند، خداوند برای همه آنان مغفرت و پاداش عظیمی فراهم ساخته است».

به راستی چه شیرینی و لذتی بالاتر از این که خدا علاوه بر بخشش گناهان آنان، اجر عظیم نیز برای آنان آماده کرده است. مقام و اجری را که خدا مهیا کند و آن را عظیم بشمارد، بی‌تردید از محاسبه ما انسان‌ها خارج است.

لذا تنها کسانی که به چنین مقاماتی ایمان دارند و به مقام حب پروردگار رسیده اند، شیرینی ذکر خدا را درک می‌کنند و با ذکر او به مقام اطمینان و آرامش دست می‌یابند.